

ומופת בחדש התשיעי שנולד מהול, ואותו התינוק הוא העשירי מצד המלכות, הוא הטפה העשירית, ומשום זה זכה לתשע הדרגות הללו.

קמו בעלי המשנה ואמרו, רועה הנאמן, טלו האבן שלך אליך, שאתה הוא שנאמר עליך (שמות ה) ותרא אתו כי טוב הוא. ופרשוה בעלי המשנה, מה זה כי טוב? שנולד מהול. ואתה הוא כלול בתשעה החדשים הללו, ומצד העבור שלך, המלכות הקדושה נאמר בה (דברים לג) ויהי בישרון מלך. וזו האבן, טפה קדושה כלולה מעשרה. אתה הוא הנרע שנמשכת ממנה, וכך תלויה הגאולה, ועליך עתיד להבנות בנין ועליך תקום. טל אותה אליך. אמר להם, אינכם יכולים להנצל. אם נצלתם מאבן אחת, אני אזרק לכם שש, שנאמר בהם ברא"ש ש"ת. נטל המקלע כמו מקדם.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. שלש אבנים עליונות הן סגולתא. שלש טפות עליונות שנאמר בהן (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ושלוש טפות תחתונות כנגדם סגול, עליהן נאמר (מייכה ו) שמעו הרים את ריב ה'. מי ההרים? אלא הנה שלש אבנים עליונות אצלכם, שהן סגולתא. ולמי מפם? לרבי ור' רבא של הישיבה העליונה, שכנגדכם היו כל רב מבבל, ורבי מארץ ישראל, ורבא משאר הארצות.

שמעו שלאותיות ריב וקטטה ומחלקת בהלכה למעלה, ורבי ור' רבא מחלקת וריב וקטטה בהלכה שלהם למטה. ואין בכם שיהיה ריב וקטטה ומחלקת בשביל השכינה לקדוש ברוך הוא לדחק אותו בכמה קשיות עד שיוציא אותו מן הגלות.

דצדיק יהיב ליה אות ומופת. בירחא תשיעאה דנולד מהול, והוא ינוקא איהו עשיראה מסטרא דמלכות, איהו טפה עשיראה. ובגין דא זכה לתשעה דרגין אלין. קמו מארי מתניתין ואמרו, רעיא מהימנא טול אבנא דילך לגבך, דאנתה הוא דאתמר עליך (שמות ב) ותרא אתו כי טוב הוא. ואוקמוה מארי מתניתין מאי כי טוב, דאתיליד מהול. ואתה הוא כליל מתשעה ירחין אלין, ומסטרא דעבורא דילך, מלכות קדישא אתמר בך (דברים לג ה) ויהי בישרון מלך. והאי אבנא טפה קדישא כלילא מעשרה. אנתה הוא זרע דאתמשכא מנה. ובך תליא פרקנה, ועלך עתיד לאתבנאה בנינא ועלך תקום, טל לה לגבך. אמר לון לית אתון יכלין לאשתזבא. אי אשתזבתון מאבנא חדא. אנא זריק לכון שית, דאתמר בהון ברא"ש ש"ת, נטל קרטא כמלקדמין.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא תלת אבנין עלאין אנון סגולתא. תלת טפין עלאין דאתמר בהון (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ותלת טפין תתאין לקבליהו סגול עליהו אתמר שמעו הרים את ריב ה' (מייכה ו ב). מאן הרים. הא תלת אבנין עלאין לגביכו, דאנון סגולתא. ולמאן מנייהו לרבי ור' רבא דמתיבתא עלאה. דלקבליכו הו כל רב מבבל. ורבי מארעא דישראל. ורבא משאר ארעין.

שמעו דאתון ריב וקטטה ומחלקת בהלכה לעלא. ורבי ור' רבא מחלקת וריב וקטטה בהלכה דילהון לתתא. ולית בכו דיהא ריב וקטטה ומחלקת בגין שכינתא, לגבי קודשא בריך הוא לדחקא ליה בכמה קושין עד דיפיק ליה מן גלותא.

והאתנים - אלו התנאים של המשנה של הישיבה שלמה. הנה שלש אבנים אצלכם, שהם סגול. שש הנקודות הללו הם ששה סדרי משנה, וכל נקודה היא עשר, ועולים לס' מסכתות, שעליהם אמר שלמה (שיר השירים ו) ששים המה מלכות. ויש לו כמה בתולות אחריה רעותיה של הלכות פסוקות שנאמר בהן (שם) ועלמות אין מספר. והשכינה היא כתר על כלם.

התג של זרקא, עליו נאמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. והיא ריב וקטטה ומחלקת וקשיה לקדוש ברוך הוא בשביל ישראל אחיכם. ומורי המשנה שמשפדלים בתורה בכל יום ולילה בגלות, היא ריב בשבילם שיוציא אותם, ואין מי שיהיה ריב וקטטה ומחלקת לקדוש ברוך הוא בשבילו בגלות.

קם זקן אחד מביניהם ואמר, רועה הנאמן, כמה חזקות האבנים שזרקת, שהודעו בעלי הישיבה שלמעלה ומטה, ואפלו המלאכים העליונים, שהם סומכים את שש מדרגות הכפסא, והכפסא הזדעזע. אבל הרי איתן מושבך אליך, שהיא השביעית, השמר ממנה, שהרי האבן שזרקת הרי היא אצלך, שהיא כתר על כלם. ושים בסלע קנה, ושש אחרים אצלך, משום שהוא אמר (יחזקאל לו) לא למענכם אני עשה. הרי שש אצלך. כי אם לשם קדשי. הרי השביעית אצלך. ולא עוד, אלא אתה הוא שנאמר בך ויך את הסלע, ושים בסלע, שהנחש קנה לכפר עונך.

הקדוש ברוך הוא צוה אתכם ודברתם אל הסלע, ואתם לא עשיתם כן. שאם עשיתם מאמרו

והאתנים, אלין תנאים דמתניתין דמתיבתא דלתתא. הא תלת אבנין לגביכו, דאנון סגול. דשית נקודין אלין, אנון שית סדרי מתניתין. וכל נקודה איהי עשר. וסלקין לששים מסכתות, דעליהו אמר שלמה (שיר השירים ו) ששים המה מלכות. ואית ליה כמה (תהלים מח טו) בתולות אחריה רעותיה דהלכות פסוקות דאתמר בהון (שה"ש ו ח) ועלמות אין מספר. ושכינתא איהי תגא על פלהו.

תגא דזרקא עלה אתמר (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. ואיהי ריב וקטטה ומחלקת וקושיא לקודשא בריך הוא בגין ישראל אחיכון. ומארי מתניתין דמשפדלין באורייתא בכל יומא וליליא בגלותא, איהי ריב בגיניהו דיפוק לון. ולית מאן דיהא ריב וקטטה ומחלקת לקודשא בריך הוא בגינה בגלותא.

קם סבא חדא מביניהו ואמר, רעיא מהימנא כמה תקיפין אבנין דזריקת. דאזדעזעו מארי מתיבתא דלעלא ותתא, ואפלו מלאכין עלאין דאנון סמכין שית דרגין דפורסייא ופורסייא אזדעזעת. אבל הא (במדבר כד כא) איתן מושבך לגבך דאיהי שביעאה אסתמר מנה, דהא אבנא דזריקת הא איהי לגבך דאיהי תגא על פלהו. ושים בסלע קנה, ושית אחרנין לגבך בגין דאיהו אמר (יחזקאל לו כב) לא למענכם אני עשה. הא שית לגבך פי אם לשם קדשי, הא שביעאה לגבך, ולא עוד, אלא דאנת הוא דאתמר בך (במדבר כ יא) ויך את הסלע ושים בסלע, דחויא קנה לכפר עונך.

קודשא בריך הוא מגי לכו (שם פסוק ז) ודברתם אל הסלע, ואתון לא עבדתון הכי. דאי עבדתון מימריה בדבורא, הוו אולפין

אורייתא בלא ספק ובלא קושיא ומחלקת. ובגין דאתמר בך (במדבר כ) ויך את הסלע, ולא נפקי מניה אלא טפין טפין. הכי מארי מתניתין אנון כמאן דמחי בסלע. ואנון לישנהוין.

בפטיש יפוצץ סלע (ירמיה כג כט). ופסקין בה כמה פסקות דהלכות, ולא נפקין מניהו אלא טפין טפין ואנון לקוטות. ובגין דא בך תליא כלא. הא אבנא לגבך ושית אחרנין. ובך תליא פרקנא דשכינתא ובנהא, בגין דיתקן בך מה דאתהרס בקדמיתא. ובגין חביבותא דילך, שית טפין דגלגולא אתחזרון לגבך דאנון רמיזין ברישי ענפין דילך. אנון ש ש דכפל בהו משה משה.

אבנא שביעאה (איכה ב יג) מה אעידך מה אדמה לך, ואתמר ביה הבת ירושלים. ועלה אתמר מה אשנה לך. איהי אשנה לך בתבירו דילך, ואנחמך. דאית לך להתנחם עמה. דדיו לעבד להיות כרבו. ואף על גב דיהא רב תבירו דילך כימא, הדא הוא דכתיב (שם) פי גדול פים שברך (דף קיח ע"א) מ"י ירפא לך, דאיהי אמא עלאה תשובה דילך בירא דילך אתבקעת דאיהי ימא דאורייתא. הדא הוא דכתיב (שמות יד כא) ויט משה ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה. (ע"ב).

מבאן ואילך ויבקעו המים דילה לגבה. ואיהו עץ חיים דאתמר בה (שם טו כה) ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים דאורייתא דבעל פה, דאתמר בהוין (שם) ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם. כמה דאוקמוה (שם א יד) וימררו את חיהם בעבדה קשה, דאיהי קושיא. ובההוא זמנא (במדבר כ יא) ותשת העדה ובעירם.

בדבור, היו לומדים תורה בלי ספק ובלי קשיה ומחלקת. ומשום שנאמר בך (במדבר כ) ויך את הסלע, ולא יצאו ממנו אלא טפות טפות, כך בעלי המשנה הם כמי שמכה בסלע, והם לשונם.

בפטיש יפוצץ סלע, ופוסקים בה כמה הלכות פסקות של הלכות, ולא יוצאים מהם אלא טפות טפות והן לקוטות. ומשום כך הכל תלוי בך. הרי האבן אצלך ושש אחרות. ובך תלוייה הגאלה של השכינה ובניה, כדי שיתקן בך מה שנהרס בראשונה. ובשביל החביבות שלך, שש טפות של גלגול חזרו אליך, שהם רמוזים בראשי הענפים שלך. אותם ש' ש' שכפל בהם משה משה.

האבן השביעית (איכה ב) מה אעידך מה אדמה לך, ונאמר בה הבת ירושלים. ועליה אמר מה אשנה לך. היא אשנה לך בשברון שלך ואנחמך. שיש לך להתנחם עמה, שדיי לעבד להיות כרבו, ואף על גב שיהיה גדול השברון שלך כמו הים. זהו שכתוב (שם) פי גדול פים שברך מ"י ירפא לך, שהיא האם העליונה, התשובה שלך באר שלך שהתבקעה, שהיא ים התורה. זהו שכתוב (שמות יד) ויט משה ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה. (עד כאן).

מבאן ואילך, ויבקעו המים שלו אליה, והוא עץ חיים, שנאמר בו (שם טו) ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים, של תורה שבעל פה, שנאמר בהם (שם) ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם, כמו שבארנו (שמות א) וימררו את חיהם בעבדה קשה, שהיא קשיה. ובאותו הזמן ותשת העדה ובעירם.